

l-er makt uppå att..., är angeläget att... *Pen-garne l. borta*, säges om ett kapital, nedlagt i ett företag, som ger ingen vinst eller först efter någon tid betalar sig. *Spellet l-er honom emot*, han har otur. *Det l-er bestämdt för mig*, det återkommer alltjemt i tankarna, i minnet, i inbillningen. *Felet l-er ej hos honom*, det är ej hans fel. *Afgörandet l-er hos honom*, beror af honom. *Det l-er i öppen dag*, är uppenbart. *L. i process, i strid, i tvist, i delo med någon*, hafva process, tvist med någon. *L. hvarandra i håret*, se *Hår*, 2. *L. en i örnen med något*, allt ständigt tala med honom om en sak, hvartill man vill öfvertala eller hvarom man vill öfvertyga honom. *Det ligger i naturen*, är en följd af naturens lagar. *Det l-er i människans natur*, tillhör den, är en följd, härrör deraf. *Hvåri l-er orsaken?* hvad är orsaken? *Deri l-er det*, det är orsaken. *Håri l-er felet*, håri består felet. *Deri l-er svårigheten, hemligheten*, deruti består den. *Deri l-er alltsammans*, deraf beror, deruti består a. *Konsten l-er i att...*, består i att... *L. om hjertat*, se *Hjerta*, 2. *L. en på halsen*, se *Hals*, 1. *Det namnet låg mig bestämdt på tungan*, återkom bestämdt i mitt minne. *Det l-er något derunder*, se *Derunder*, 1. *L. under*, lyda under, t. ex.: *hemmanet l-er under Vapenö herrgård*. *L. efter, åt, öfver*, envist ansätta med böner, tiggerier, föreställningar, försök att öfvertala, intala, öfvertya, o. s. v. *L. öfver någon med böner*. (Pop.) *L. åt sig*, se *Maka åt sig*. *L. öfver en med hugg och slag*, våldsamt behandla någon. — *L. nde*, part. pres. *Ett på golfvet l. papper*. *Skona en l. fiende*. (Adjektivt) *L. stil*, lutad. (Geol.) *L. bergart*, den, hvarpå en gång hvilat.

LIGGAMBULT, liggåmbullt, m. 2. Ett slags städ hos kopparslagare.

LIGGANDE, n. 4. Varande, befinlighet i ett utsträckt läge. Jfr *Ligga*.

LIGGARE, m. 3. 1) (sjöt.) Stort vattenfat. — 2) (fabr.) Det bladet på en öfverskåresax, som närmast ligger på klädet.

LIGGBUR, m. 2. Se *Häckbur*.

LIGGDAGS, adv. Tid att gå till sängs. *Det är l. — Syn.* Sängdags.

LIGGEDAG, m. 2. (sjöt.) *L-ar*, ett i certepartiet betingadt antal dagar för varornas lastande och lossande.

LIGGFASTHET, f. 3. (fys.) Stadigheten i en liggande kroppsläge.

LIGG-GARN, n. 3. (jäg.) Garn ell. nät, som nedlägges i vattnet (till skilnad ifrån Resgarn.)

LIGGHÖNA, f. 1. Höna, som ligger på ägg.

LIGGKÄRL, n. 3. Se *Liggare*.

LIGGMILA, f. 1. Kolmila, som har en liggande ställning (i motsats till Resmila).

LIGGNING, f. 2. Se *Liggande*. *L. på ägg*. — *Ss.* *L-stid*.

LIGGPENNINGAR, m. 2. pl. (sjöt.) Viss i certepartiet fastställd ersättning för öfverliggedagar (se d. o.).

LIGGSTOCK, m. 2. En af de stockar, som utgöra grundvalen för en vattenbyggnad.

LIGGSTOL, m. 2. Ett slags stol, så inrättad, att dess nedre del kan utdragas och tjena till sängställe.

LIGGSTÄLLE, n. 4. 1) Ställe att ligga, hvila på. — 2) Ställe att ligga öfver natten på.

LIGGSÅR, n. 3. Sår, uppkommet af långvarigt liggande.

LIGGTID, m. 3. 1) Tid att gå till hvila. —

2) Tid, hvarunder något förvaras liggande, får hvila, lemnas ovidrörd. *L-en för frukt är ganska olika*. (Fig.) *Saken, förslaget måste ha sin l.*, bör hvila någon tid, för att moget öfvervägas. — 3) Den tid, hvarunder fåglar ligga på ägg.

LIGUSTER, ligusst'r, m. 2. Trädstammig växt med hvita blommor, i Sverige på ön Oroust, eljest i trädgårdar. Ligustrum vulgare.

LIGUSTER-SPHINX, ligusst'r-sf'innx, m. 3. Ett slags fjäril, hvars lary lefver på liguster, pil, ask, m. fl. Sphinx Ligustri.

LIK, n. 3. I. (skepp.) Tåg, hvarmed ett segel är kantadt.

LIK, n. 3. II. (Betdde ursprungligen: Kött, lefvande kropp.) 1) Död människokropp. *Blek som ett l.* *Han ser ut som ett l.* *Lukta l.* *Stå ell. ligga l.*, säges om en död person, som efter svepningen och före begrafningen är utställd till åskådning för vänner och bekanta. *Följa l.*, gå med i procession vid ens likbegängelse. — 2) (boktr.) Vid sättning utlemnadt ord eller mening. — *Ss.* *Likfärg*, -färgad, -lukt.

LIK, a. 2. III. 1) Som har nästan samma utseende, samma kroppsliga eller andliga egenskaper, som annan person eller sak. *Han är l. sin far* (kan sägas både i kroppsligt och andligt hänseende). *De äro hvarandra så l-a*, som ett par bår. *Den ena dagen är ej den andra l.* *Porträttet är l-t*, liknar den person, det skall föreställa. *Han är sig l.*, *är sig ej mera l.*, är som han alltid varit, är ej mera som han förut varit. *Det är honom l-t*, efter hans vana, såsom han alltid brukar göra. *L. en klippa, emotstod han fiendens anfall*. — 2) Af samma storlek, myckenhet, antal, värde. *Dela i l-a delar*. *Göra lotterna l-a*. — 3) Som är i samma tillstånd, belägenhet. *Alla böra vara l-a inför lagen*. *Döden gör alla l-a*. — 4) (pop. o. fam.) Lämplig, passande, tjenlig, trolig. *Det är inte l-t*, *att han det gör*, ej sannolikt, att... *Det var visst l-t*, *det!* det skall man se! *Det vore mycket l-are*, att..., mycket bättre, tjenligare, att...

LIKA, adj. oböjl. I. 1) Se *Lik*, 1. o. 2. a) *Af l. utseende, form, beskaffenhet*. *Ett l. par*. *Förhållandet är l. L. med originalet*. — b) *De äro af l. storlek, l. ålder*. *Af l. bredd, vid l. höjd*. *Ett l. antal*. *L. valör, värde*. *Betala med l. mynt*, (fig.) vedergälla på samma sätt. I samma mening säges äfv.: *Betala l. med l.*, *betala med l. mått, gifva l. för l.* — 2) Af samma beskaffenhet med sig sjelf (utan jämförelse med andra). *Denna yta är öfverallt l.* *Han är alltid l. till sinnes, till helsa*. — 3) Likgiltig. *Det är mig l.*

LIKA, adv. II. 1) På lika sätt. *Tänka l. med någon*. *Straffa l. strängt*. *Lefva l. lyckligt*. *De äro mig l. kära*. *Det är mig l. kärt*, likgiltigt. *L. väl*. (Fig.) *De dra ej l.*, samsas ej. — 2) I lika delar, i lika mått. *Uttrycker storhets-, myckenhets- och mängdförhållanden*. *Dela något l. mellan alla*. *Ärfva, dela l.* *L. stor, hög, vid, bred*. *L. tunga, gamla*. *I. många skäl*. *L. mycket, litet*. (Fam.) *Det gör mig l. mycket, det quillar mig l.*, är mig likgiltigt. *L. långt*. — 3) Uttrycker likhet i egenskaper. *De äro l. stora lättingar*. *De äro l. mogna*. *Hon är ännu l. vacker*. *L. beskaffad*. — *L. som*, se *Likasom*. — *L. så*, se *Likaså*.

LIKA, v. a. 1. III. (gam.) Tyccka om, gilla. *Det kan jag inte l.* *Han l-de illa*, att...

LIKA, v. a. 1. IV. (sjöt.) Sätta lik på seglen.

LIKADAN, a. 2. Af lika, enahanda, samma